

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Aduerbialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

thore Valla, licet inusitate codicillus dixerit Iustinianus. Idem est si
 singulare est diuersi generis, vt bing, deliciae, epulae, nuding, duos tñ
 liberos recte d. eris, quia singulariter reptum est, & subaudiit filius
 si dicas, quorū vnus &c. Et nequeunt certe numeri iam dicti in sin
 gulari carētibus, pprie capi propter ambiguitatē, ideo nō dicam,
 dedi ad te & petrū binas litteras, pro cuiq; duas epistolas, sed dicā
 binas epistolas. Itē dicā binas litteras, quarū alteras non autē alterā.
 quia intelligi deberet litterā, quod fieri nō potest in soluta oratione.
 Salust. in Catil. Hi postea q̄ in vna mœnia cōuenere. Idem in Iug.
 Vbi vnæ & alterę scalę cōminutæ sunt. Et. ff. de damno infecto. l. si
 ædibus. Et si vnas ædes cōmunes, Baptista pius in Plautū deridet.
 dicētes ædes pro domibus singulari carere, de quo videbis in hete
 roclitīs. Tricenū & vicensū g in c mutauere. Trecenū etiā pro tres
 centenū dicimus per syncopā, quæ locum habet supra centū, infra
 vero nō, in hoc genere numeroꝝ sic. duceni, quadringeni, quingē
 ni, sexceni septingeni, octingeni, nongeni per syncopam recte dicū
 tur, etiam in prola pro octingenti, septingenti, &c. cēteni & mil
 leni non syncopant. Trino libello pro tribus libellis dixit Diomes
 des, sed trinus. vnde trinitas, est in raro doctūssimoꝝ vsu. Male cres
 dūt legulei bina significare quattuor, dena viginti &c. Itē bini, nō au
 tē bini & bini, vt triuiales loquunt, quoteni, nē, na. pro quot iuenit
 apud doctūssimos. Col. li. vi. capite. ij. quodena semina iugerū in ter
 nos pedes, inde in denos pedes disposita recipiat. Ibi quodena pro
 quot accipi docet, q̄a in ipsa narratiōe quū descripsit locum dicit,
 quæro quot seminibus opus sit quū quinū pedū spacia inter semi
 na desyderant. Nota quinum pro quinquorū, & in fine ait. Totidem
 dices esse opus seminibus. Cic. ad atticū li. xij. In ripa nescio q̄tenoꝝ
 rū iugeꝝ vt certa precia cōstitueret. i. quot. Sic etiā Stati⁹ in Syluis
 Lāpade nouena. i. nouē. Non ideo legent triuiales tale exemplum
 quale est, boues arant bini, quoteni equi. Dicā quod legi dictum a
 Plotio. Non licet grāmatico se verborū authorē facere, si quidem
 alienis verbis illum glossulas facere professio cogit, & illud recitas
 tum ab Aulo Gel. & Macrobio. Inauditū verbū tanq̄ scopulum
 fugiendū esse. Totenus, quotennis, totennis, & id genus plurima a
 Prisciano sine autoritate, vel abs triuialibus effusa sunt omnino, vt
 inaudita doctūssimis fugiēda. hęc de quotenus Lanciloti sunt.

Aduerbialis.

Aduerbialis numerus est aduerbiū numerale, ut semel, bis, ter, qua
 ter, quinquies, sexies, septies, octies, nouies cum u littera, non cum n,

quia fit nouem, nō a nonus, Oui. Et per qđ nouies sapius iſſet iter, decies, undecies, duodecies, decies ter, decies quater &c., ut denuſteranus &c. Decupluſquadrapluſ &c., melius qđ quattuordecupl^o &c. Vicies, tricies, quadragies, quinquagies, ſexagies, ſeptuagies, octogies, nonagies, ubi eſt ſyncopa, p uiginties, triginties &c., ſed ſyncopatis magis utimur, infra uiginti nulla eſt ſyncopa, nec ſupra centū. in hac ſpecie numeri, teſtibus Valla & Perot. ueluti cēties, ducēties, trecenties, quadringēties, quingēties, ſexcēties, ſeptingēties, octingenties, nongēties, milies, nō ut truiuales dicūt milleſies, cēteſies &c. Nec uigeſies, trigieſies &c. Sunt item aduerbia primū uel primo, ſecūdū ſecundo &c. Et nota differētia. ſecūdo cōſul eſt, ſi duo fuerint añ facti, ſecūdum cōſul qui duos cōſulatus meruit. Nō dicas una uice, ſed ſemel, nec prima uice, ſed primū uel primo, nec hac uice, ſed nunc, nec alia uice, ſed aſ, licet in ſacris legat, qa uicē uiciſſitudinē & mutationē dicimus, & alia qđā aſ dicta. q̄ies & toties meli^o ſine n ſcribūtur.

Numerorum ordo.

Vt maximus qſq; numerus habeat, ita primū ſibi locū uendicat ubi cōiunctio abeſt, ut uigintiunus &c. Colu. Nec uerſus plures qđ uigintiunus niſi infra uiginti, quia cōpoſitio uidetur, ut ſeptēdecim &c. Quod ſi copula intercedat, is numerus p̄ponit qui minor eſt, quoties infra centū & ſupra uiginti loquimur, ut unus & uiginti, duo & uiginti. Cice. Plato uno & octogelimo anno ſcribēs eſt mortuus. Poſt centū minor poſtponit, & infra uiginti. Idem. Gorgias centum & ſeptē cōpleuit annos, ſic decē & ſeptē &c. ſed uiginti milia. qa adiectiuū & ſubſtantiuū. Nota diligēter unde, p uno dempto, duode, p duobus demptis, addimus principalibus numeris, ut undeuiginti. i. decē & nouē, duodeuiginti. i. decē & octo. ſic undetriginta &c. & in alijs ſpeciebus, ut undeuigelimus, duodeuigelimus centeſim^o &c. Gel. ponit duo & uigeſimo &c. ſed id loquēdi genus exoletū eſt.

Aduerbia.

Quinto aduerbia quædā regūt hunc caſum, ut ubicūq; locorū, ubi gentiū, ubi locorū, quouis gentiū, nuſq; ſcripturarū ait Augu. Vnde gētū, minime gētū, de his ante diximus. Tēporis atq; loci &c. Omnium dulciſſime canit philomela, ſic omnium optime &c. Plī. Linceſ clariffime omnium quadrupedū cernunt. Sed notādū eſt circa iā dicta. Adiectiuū partiuiū debet conuenire in genere cum genitiuo plurali, de qua re habete uerſiculos noſtros. Sepe pluraliter, ſepe ſingulariter loquimur p̄ceptores, tanq; nunc hunc, nunc omnes diſcipulos alloquamur.